20/04/2019

Λάζαρος ο τετραήμερος και φίλος του Χριστού

/ Ορθόδοξες Προβολές

Αυτό το Σάββατο τιμάμε την υπό του Χριστού Ανάσταση του φίλου Του Λαζάρου.

Ο Λάζαρος ήταν φίλος του Χριστού και οι αδελφές του Μάρθα και Μαρία τον φιλοξένησαν πολλές φορές (Λουκ.ι΄, 38-40, Ιωαν.ιβ΄, 1-3) στη Βηθανία κοντά στα Ιεροσόλυμα. Λίγες μέρες πρό του πάθους του Κυρίου ασθένησε ο Λάζαρος και οι αδελφές του ενημέρωσαν σχετικά τον Ιησού που τότε ήταν στη Γαλιλαία να τον επισκεφθεί. Ο Κύριος όμως επίτηδες καθυστέρησε μέχρι που πέθανε ο Λάζαρος, οπότε είπε στους μαθητές του πάμε τώρα να τον ξυπνήσω. Όταν έφθασε στη Βηθανία παρηγόρησε τις αδελφές του Λάζαρου που ήταν πεθαμένος τέσσερις μέρες και ζήτησε να δει το τάφο του.

Όταν έφθασε στο μνημείο, δάκρυσε και διέταξε να βγάλουν την ταφόπλακα. Τότε ύψωσε τα μάτια του στον ουρανό, ευχαρίστησε τον Θεό και Πατέρα και με μεγάλη φωνή είπε: Λάζαρε, βγές έξω. Αμέσως βγήκε έξω τυλιγμένος με τα σάβανα ο τετραήμερος νεκρός μπροστά στο πλήθος που παρακολουθούσε και ο Ιησούς ζήτησε να του λύσουν τα σάβανα και να πάει σπίτι του. (Ιωαν. ια΄,44)

Η αρχαία παράδοση λέγει ότι τότε ο Λάζαρος ήταν 30 χρονών και έζησε άλλα 30 χρόνια. Τελείωσε το επίγειο βίο του στην Κύπρο το έτος 63 μ.Χ. και ο τάφος του στην πόλη των Κιτιέων έγραφε: «Λάζαρος ο τετραήμερος και φίλος του Χριστού».
Το έτος 890μ.Χ. μετακομίσθηκε το ιερό λείψανό του στην Κωνσταντινούπολη από τον αυτοκράτορα Λέοντα το σοφό, ο οποίος συνέθεσε τα ιδιόμελα στον εσπερινό του Λαζάρου: Κύριε, Λαζάρου θέλων τάφον ιδείν, κλπ

Χαρακτηριστικό της μετέπειτας ζωής του Λαζάρου λέγει η παράδοση, ήταν ότι δεν γέλασε ποτέ παρά μια φορά μόνο όταν είδε κάποιο να κλέβει μια γλάστρα και είπε την εξής φράση: Το ένα χώμα κλέβει το άλλο.

Η Ανάσταση του Λαζάρου επέτεινε το μίσος των Εβραίων που μόλις την έμαθαν ζήτησαν να σκοτώσουν τον Λάζαρο και το Χριστό.

Αυτή τη μέρα δεν γίνονται μνημόσυνα με κόλλυβα, σε ανάγκη μόνο απλό Τρισάγιο.

Ἀπολυτίκιον
Θέλοντας Χριστέ και Θεέ μας να δείξεις, προ της σταυρικής Σου Θυσίας, ότι είναι βέβαιο πράγμα η ανάσταση όλων των νεκρών, ανέστησες εκ νεκρών τον Λάζαρον. Για τούτο και εμείς, μιμούμενοι τα παιδιά που σε υποδέχθηκαν κατά την είσοδό Σου στην Ιερουσαλήμ, κρατούμε στα χέρια μας τα σύμβολα της νίκης, τα βάϊα και βοώμε προς Εσένα, τον νικητή του θανάτου: Βοήθησέ μας και σώσε μας, Συ που ως Θεός κατοικείς στα ύψιστα μέρη του ουρανού, ας είσαι ευλογημένος Συ, που έρχεσαι απεσταλμένος από τον Κύριο!

Ἕτερον Ἀπολυτίκιον (Κατέβασμα)
Ἦχος α’.
Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν πρὸ τοῦ σοῦ πάθους πιστούμενος, ἐκ νεκρῶν ἤγειρας τὸν Λάζαρον Χριστὲ ὁ Θεός· ὅθεν καὶ ἡμεῖς ὡς οἱ παῖδες, τὰ τῆς νίκης σύμβολα φέροντες, σοὶ τῷ νικητῇ τοῦ θανάτου βοῶμεν· Ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Κοντάκιον
Ἦχος β’. Τὰ ἄνω ζητῶν.
Ἡ πάντων χαρά, Χριστὸς ἡ ἀλήθεια, τὸ φῶς ἡ ζωή, τοῦ κόσμου ἡ ἀνάστασις, τοῖς ἐν γῇ πεφανέρωται, τῇ αὐτοῦ ἀγαθότητι, καὶ γέγονε τύπος τῆς Ἀναστάσεως, τοῖς πᾶσι παρέχων θείαν ἄφεσιν.

Ὁ Οἶκος
Τοῖς Μαθηταῖς ὁ Κτίστης τῶν ὅλων, προηγόρευσε λέγων· Ἀδελφοὶ καὶ γνωστοί, ἡμῶν ὁ φίλος κεκοίμηται, τούτοις προλέγων καὶ ἐκδιδάσκων, ὅτι πάντα γινώσκεις

ὡς Κτίστης πάντων· ἄγωμεν οὖν πορευθῶμεν, καὶ ἴδωμεν ξένην ταφήν, καὶ θρῆνον τὸν τῆς Μαρίας, καὶ τὸν τάφον Λαζάρου ὀψώμεθα· ἐκεῖ γὰρ μέλλω θαυματουργεῖν, ἐκτελῶν τοῦ Σταυροῦ τὰ προοίμια, καὶ πᾶσι παρέχων θείαν ἄφεσιν.

Μεγαλυνάριον
Ἤγειρας Σωτήρ μου ἐκ τῶν νεκρῶν, Λάζαρον σὸν φίλον, τετραήμερον ὡς Θεός· ὅθεν Ἰουδαίων, ἐξέστησαν οἱ δῆμοι, τῆς δόξης σου Σωτήρ μου, τὸ μεγαλούργημα.

Πηγή: www.saint.gr